

Og jeg vil da sige: Jo tak, det ville da være en fin idé at indføre disse værdier i det samlede danske folkestyre, og her tænker jeg også på Færøerne og Grønland. Jeg har jo aldrig opfattet Danmark som andet end et samfund, der virkelig står for frihed, frisind og folkestyre, i hvert fald når det gælder inden for dets egne grænser her i Skandinavien.

Men jeg har svært ved at se, at de her fremhævede værdier specielt skulle være nogle danske værdier. Grundlæggende værdier må da gælde ud over en selv og også for den anden, hvis det skal have nogen virkelig gyldighed og betydning. Og jeg må ærlig talt sige, at jeg har svært ved at se, hvordan disse værdier – frihed, frisind og folkestyre – i virkeligheden virker i Danmark i dag, når man ser på, lad mig sige asylpolitikken, behandlingen af visse grupper, der falder uden for den gængse, brede masse, og også, når det gælder Irakkrigen, dansk politik over for Færøerne og Grønland, EU-politik osv.

Færøerne og Grønland blev jo mod deres vilje og imod nærmest enstemmige parlamenter i Færøerne og Grønland draget med ind i Irakkrigen.

Kl. 14.30

I disse dage sejler det danske søværn rundt ved Færøerne – man skal vist også til Grønland – hvor man forsøger at hverve færøske og grønlandske unge til at melde sig i det danske søværn. Det vil jeg gerne protestere imod.

Jeg ønsker ikke, at færing og grønlandere, som aldrig har haft militærtjeneste, og som aldrig har ønsket at være en del af den danske militærpolitik, bliver hvervet til et søværn, som måske har nogle fine funktioner civilt, men som også er en del af den danske krigsmaskine, som jo har været brugt i Irak de senere år.

Det vil jeg gerne protestere imod, og jeg agter at stille forsvarsministeren en forespørgsel om dette hvervningstogt, som foregår i Grønland og Færøerne i øjeblikket.

Statsministeren nævner en ny EU-traktat, som man skal gennemføre uden en folkeafstemning, som jeg forstår det.

Dette er heller ikke i tråd med deisen om frihed, frisind og folkestyre. For med en EU-traktat, uanset hvor light eller hvor stærk den er, vil Færøerne og Grønland også blive medinddraget i det, selv om vi ikke er medlemmer af EU. Flere flertalsafgørelser i EU vil også betyde, at EU træffer afgørelser på Grønlands og Færøernes vegne, lige meget hvor meget man siger, at det

ikke kommer til at ske. Så her har vi også et stort demokratisk problem.

Mit håb for det kommende folketingsår er, som det har været mange gange – jeg tror, der har været visse bedringer i debatten visse steder – at Danmark fra at hyldede nogle danske værdier, som åbenbart kun skal gælde for danskere i Danmark, også udbrede disse værdier aktivt til bl.a. det grønlandske og det færøske folk.

Vi ønsker frihed, frisind og folkestyre. Vi har aldrig som folk truffet beslutning om vores egen fremtid og har aldrig valgt andet end at være selvstændige. Og selvstændighedsspørgsmålet er jo ikke en gammel nationalistisk idé, som fremføres fra vores side, det er simpelt hen redskabet til at tage ansvar i verden, til også at tage ansvar for de uhyrligheder, som er foregået i verden det seneste år, bl.a. med dansk deltagelse.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til hr. Høgni Hoydal.

Inden vi går videre med debatten, ridser jeg lige reglerne op, for det er jo første gang, vi prøver dem.

Nu er det altså statsministeren, der får mulighed for at kommentere de syv ordførere plus de to fra henholdsvis Grønland og Færøerne, og statsministeren har op til 30 minutter. Efter de 30 minutter er der mulighed for, at de syv hovedordførere fra partierne kan få korte bemærkninger til statsministeren. Når vi har været igennem det, går vi videre med anden runde, hvor de syv hovedordførere igen har op til 10 minutter, og efter at hver hovedordfører her har haft ordet i sit hovedindlæg, har alle Folketingets medlemmer mulighed for at komme med korte bemærkninger.

Men først er det statsministeren, værsgo.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg synes allerførst, der er grund til at sige tak for en yderst fredssommelig debat.

Der har undervejs været sagt en række ting, som absolut kræver at blive sat på plads, og det vil jeg så gøre om et øjeblik.

Men jeg vil godt starte med det, som hr. Høgni Hoydal sådan fik fremstillet, som om det bare var sådan noget obligatorisk, der skulle overstås, nemlig forholdene i rigsfællesskabet.

Der er jeg altså nødt til at sige til hr. Høgni Hoydal, at jeg nu fra første færd som statsminister har lagt utrolig meget vægt på netop spørgsmålet om rigsfællesskabet, og hvorledes